

kovierødder meget bethdeligt, ikke har havt en saadan Virkning, men meget vel vil kunne bæres af de paagjældende Varer, turde fremgaa af, at Gjennemsnitsindførselen af pulveriseret Raasukker i Aarene 18^{69/67}—18^{70/71} har udgjort aarligt 37,985,000 \mathcal{R} , medens den tilsvarende Indførsel i Aarene 1858—62 for hele det daværende Toldomraade kun udgjorde aarligt 41,430,000 \mathcal{R} , hvoraf 22,633,000 \mathcal{R} til Kongeriget; til Oplysning tilføies, at Gjennemsnitsindførselen af raffineret Sukker og af Wallas stiller sig henholdsvis saaledes: 880,000 \mathcal{R} mod 1,918,000 \mathcal{R} — hvoraf 381,000 \mathcal{R} til Kongeriget —, og 1,410,000 \mathcal{R} mod 5,693,000 \mathcal{R} — hvoraf 807,000 \mathcal{R} til Kongeriget. For Kaffes Bedkommende er Forholdet det, at der efter Gjennemsnit af Aarene 18^{69/67}—18^{70/71} er indført aarligt 8,524,000 \mathcal{R} , medens den aarlige Gjennemsnitsindførsel i Aarene 1858—62 for hele Toldomraadet var 14,663,000 \mathcal{R} , hvoraf 7,502,000 \mathcal{R} til Kongeriget —, og for Sikorierødder stiller Indførselen sig med 3,612,000 \mathcal{R} i de seneste Aar mod 4,585,000 \mathcal{R} , hvoraf 1,711,000 \mathcal{R} til Kongeriget.

Hvad Lovforflagets Form angaar, da vil den findes overensstemmende med Loven af 1863. Dennes Form har nemlig i det Hele vist sig at være heldig, og man bør næppe uden tvingende Grund foretage større Afvigelser fra Formen i en Lov, som Dyere og Optrævere nu engang ere vante til at anvende. Foruden de Ændringer, der ere en ligefrem Følge af reelle Forandringer, som ere bragte i Forflag, indskrænke de foretagne Forandringer sig derfor til saadanne, som man, idet de ere fundne forenelige med alle i Betragtning kommende Hensyn, derunder ogsaa Hensynet til ikke at bevirke Uklarhed og Usikkerhed i de statistiske Oplysninger, har troet det hensigtsmæssigt at iværksætte for derigjennem at indskrænke Positionernes Antal noget. En Formindsfælse af disses Antal er nemlig i høi Grad lettende ved Lovens Anvendelse i de daglige Toldexpeditioner. Tariften af 1863 har søgt at gjøre dens Anvendelse i det praktiske Liv lettere bl. A. ved at sætte den samme Toldstørrelse for beslægtede Varer eller saadanne, som i Praxis

let kunne forveksles, eller som det er vanskelig at skjelne fra hinanden. I Forflaget er det Samme iagttaget, hvorved der tillige lettere opnaas det vigtige Formaal, at erholde en ligeartet Behandling af de paagjældende Varer ved de forskjellige Toldsteder; men man er derhos paa enkelte Punkter gaaet et Skridt videre, ved at samle eller henvise deslige ensartede og lige beskattede Varer til den samme Position. Saameget større Anledning er der fundet hertil paa flere af disse Steder, som der under en modsat Fremgangsmaade, paa Grund af Varernes beslægtede Beskaffenhed, stedse vil blive noget Willkaarligt i, hvorvidt de ved Toldningen indordnes under den ene eller den anden Position. Ligeledes ere flere toldfrie Positioner blevne samlede til en. Positionernes Antal, der i Loven af 1863 er 271, er i nærværende Forflag formindsket med $\frac{1}{3}$ til 181, en Formindsfælse, der tilbøielig hidrører fra den ovennævnte Sammenbragning, men væsentligen er bevirket ved den i Forflag bragte Toldfrihed for en stor Del Positioner og Beskættelse for andre, hvoraf Følgen har været en Samling af dem med andre til samme Varegruppe hørende Varer.

I Forbindelse med at samle Tariften i muligt faa Positioner, har man derhos søgt at give disse en saa tydelig og skarp Begrænsende Affattelse som muligt, for derigjennem at fjerne Tvivl og Usikkerhed og den derved lettelig bevirkede ulige Behandling. I dette Dilemma er det derhos foreslaaet fastsat ved Loven, at Toldbestyrelsen samtidigt med eller forinden, at Loven træder i Kraft, skal offentliggjøre en Oversigt over, under hvilke Nummere i Tariften de enkelte almindelig forekommende Vareartikler ville være at henføre.

Til § 1.

Naar der i det Følgende nævnes Gjennemsnitsindtægten sigtes herved til den aarlige gennemsnitlige Indtægt for Finantsaarene 1866—67 til 1870—71, begge medregnede.